

[Christmas Møller.]

være Regeringen behjælpelige med en Lovgivning, som betyder en Forlængelse af den nuværende Tilstand og i Virkeligheden et Løfte om en Forlængelse, ja, en Udvidelse af Lovgivningen paa Butikkens Omraade og en Nyskabelse paa Boligens, det er der ikke nogen som helst Rimelighed i. Det har de Herrer ikke givet et eneste sagligt Argument for, og det ved man jo, at naar saa gode Hoveder som Indenrigsministeren, det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ikke har givet gode, saglige Argumenter, saa er det, fordi saadanne ikke eksisterer.

Rager: Et positivt Resultat kan jeg foreløbig notere af Debatten. Det er konstateret, at det ærede Medlem Hr. Elgaard ikke ved, hvad Ordet „prisgivet“ betyder. Jeg henstiller til det ærede Medlem at sætte sig ind i det; saa behøver vi ikke at imødegaa de næste Udtalelser, han fremkom med i sin Replik.

Men dernæst vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Elgaard, fordi han i saa høj Grad uddybede den Sammenligning, jeg havde draget mellem Fæstehuslovgivningen paa Landet og det Spørgsmaal, som ligger for her. Det ærede Medlem gjorde det, idet han sagde, at Sammenligningen halted. Dette lader mig betvivle, at det ærede Medlem er rigtig indforstaaet med, hvad Ordet „halte“ betyder; det vilde jeg dog alligevel tro. Men derefter beviste det ærede Medlem, i hvor overordentlig høj Grad Parallellen er der, og med sin store Sagkundskab gav han mig Anledning til at føre den videre og slaa fast, at vi er langt længere ude i Parallellen, end jeg havde troet. Forholdet er det, sagde det ærede Medlem, at den Lov, som vi her har foreliggende, angaar kun en Del af de handlende, en Del af de forretningsdrivende, og sagde det ærede Medlem, Lovgivningen ude paa Landet for disse Lejehuse angaar ogsaa kun en Del af Husmændene, nemlig de Husmænd, der bor i de Ejendomme, det drejer sig om. Altsaa ganske parallelt: her lovgiver vi for de handlende, som bor i de Ejendomme, der hidtil har været under Boligrestriktioner, og ude paa Landet lovgiver vi for de Husmænd, der bor i de Ejendomme, der hidtil har været Fæsteejendomme. Det er en Parallel, der i Virkeligheden trækkes langt længere ud, end jeg havde gjort det.

Saa siger det ærede Medlem: ja, men denne Lovgivning om Huslejen i København skulde vi jo afvikle. Jeg svarer det ærede Medlem: ja, ganske rigtigt, det havde vi

i sin Tid troet, vi kunde. Ganske det samme med Lejehusene paa Landet. Det var Mening, at denne Lovgivning skulde være løbet ud i Aar, ja, det var endda Mening, at den skulde være løbet ud for seks Aar siden; da forlængede man den, og i Aar forlænger vi den igen. Vi har saaledes forlænget Loven for Lejehuse paa Landet, hvorfor skulde man saa ikke ogsaa forlænge dette?

Det forekommer mig, at her glipper det en lille Smule for det ærede Medlem; saa hvis der er noget om, at „halte“ er rigtigt opfattet, saa er det Haltungen fra det ærede Medlems Side, der griber ind; ellers er Billedet komplet, og jeg takker det ærede Medlem for den smukke Udbygning, han hjalp mig til at det kunde faa. Jeg er ganske klar over, at det ærede Medlem ikke selv fuldstændig forstod Rækkevidden af sine Udtalelser; men nu har jeg lagt dem frem for ham paa en Maade, saa der ikke kan være Tvivl. (Afbrydelse af *Elgaard*). Nu begynder det ærede Medlem at tale med dernedefra; saa ved jeg, den er gal.

Jeg vil derefter gerne vende mig et Øjeblik til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem følger undertiden den Taktik, naar Argumenterne — hvad der nu sjælden sker, men det kan altsaa ske — hører op, som vi har set det her, at han slaar fast, at Modparten ikke har fremsat nogen som helst saglige Argumenter. Nu kunde jeg naturligvis meget vel gentage de Argumenter, jeg fremsatte under min første Tale i Dag, jeg kunde tage de enkelte Tilfælde, og jeg kunde tage det generelle; men jeg finder ikke nogen Grund til at optage det høje Tings Tid dermed, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan jeg henvise til at læse i Rigsdagstidenden, hvad der er sagt. Jeg tror i det hele taget, at det er et Raad, man kan give det ærede Medlem, at han, inden han tager Ordet anden Gang, først bør tage til Indtægt de Argumenter, der er fremsat fra anden Side, da de, der var af en anden Anskuelse, havde Ordet første Gang. Jeg tror, det er det rigtigste at bære sig saadan ad.

Men i øvrigt forstaar jeg godt, at denne Sag ligger ubehageligt for det ærede Medlem. Det ærede Medlem har jo tidligere som Ordfører i denne Sag haft det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fra Odense, og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har nu opgivet at forsvare denne Kause. Saa maader vel være en uskreven Lov for Det konservative Folkeparti, som siger, at den anden, der er valgt i Odense, har Ret til at faa Ordførerskabet. Ellers kan jeg ikke se Grunden til,